

សម្ភាសរបស់ឈ្មោះ ម៉ុង ទៀង

ក៖ អ្នកសម្ភាសឈ្មោះ : ហោង សុដីរី

ខ៖ អ្នកត្រូវបានគេសម្ភាសឈ្មោះម៉ុង ទៀង

ព័ត៌មានសង្ខេបឈ្មោះ ម៉ុង ទៀង

គាត់មានឈ្មោះថា ម៉ុង ទៀង ភេទស្រី អាយុ៧៣ឆ្នាំ គាត់កើតឆ្នាំជូត ទីលំនៅដ្ឋាននៅអូស្វាយ រោងក្របី អីក្របី ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម ។ កាលពីក្មេងគាត់ដើរសុីឈ្នួលគេ មិនបានចូលសាលារៀនទេ ។ ឪពុកលោកយាយស្លាប់តាំងពីគាត់អាយុ៤ខែដោយសារមានជំងឺ មើលមិនជា ហើយម្តាយគាត់វិញ ត្រូវបានប៉ុលពតយកទៅសម្លាប់ ពេលជំនាន់ប៉ុលពត។ គាត់ជាកូនទី៣នៃគ្រួសារ បងប្អូនរបស់គាត់បានស្លាប់នៅសម័យប៉ុលពតអស់ហើយ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ នៅសល់តែគាត់នៅម្នាក់ឯង។ គាត់បានរៀបការមានកូន៥នាក់ ប៉ុន្តែប្តីរបស់គាត់ធ្វើទាហាន ត្រូវបានប៉ុលពតយកទៅសម្លាប់តាំងពីឆ្នាំ៧៥ គាត់ជាស្រីម៉ែម៉ាយ ដើរសុីឈ្នួលគេ ដើម្បីចិញ្ចឹមកូន៥នាក់ រហូតដល់បច្ចុប្បន្ន កូនគាត់មានមុខរបររៀងៗខ្លួន ប៉ុន្តែមិនដែលគិតត្រឡប់មើលថែគាត់ឡើយ។

ខ៖ធម៌...

ក៖ចាស ជាដំបូងជម្រាបសួរលោកយាយ! ដំបូង ជម្រាបសួរលោកយាយ...!

ខ៖ចាស ចាស លើកដៃថ្វាយព្រះ...ចាស!

ក៖ចាស ថ្ងៃនេះ ចៅមានឪកាសមក សម្ភាសលោកយាយ ហើយថ្ងៃសម្ភាស គឺជាថ្ងៃទី២៤ខែ៩ ឆ្នាំ២០១៨ ហើយចៅ! មានឈ្មោះថាហោង សុដីរី ជាអ្នកសម្ភាសផ្ទាល់តែម្តង ។

ចាស! ហើយលោកយាយឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ឈ្មោះទៀង

ក៖ ហើយនាមត្រកូនលលោកយាយត្រូវ ជាមួយអគ្គិសញ្ញាណប័ណ្ណហ្នឹង! លោកយាយឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ខ្ញុំអត់ទាន់យកម៉ោ ផង!

ក៖ហើយលោកយាយចាំអ្នក ឈ្មោះអីដែរ ទាំងនាមប័ណ្ណ ត្រូវទាំងត្រកូលលោកយាយម៉ង?

ខ៖នាមត្រកូលខ្ញុំអូ? ជីតាខ្ញុំឈ្មោះមូង! មូង ទៀង ។

ក៖ចាស

ខ៖ចាស កសិកក្រ! ណាស់ចៅអើយ...

ក៖អូ...

ខ៖មិនចង់យាយអីទេ ខ្ញុំ! ។

ក៖ហើយលោកយាយមានឈ្មោះហៅក្រៅ ផ្សេងពីហ្នឹងអ្នាអត់?

ខ៖អត់ទេ! អត់មានហៅអ្នេ។

ក៖ហើយលោកយាយចឹង! លោកយាយ អាយុម៉ានហើយឆ្នាំហ្នឹង?

ខ៖អាយុ៧៣

(សំលេងកាត់កូនរត់ ទឹកភ្នែកហើយ)

ក៖លោកយាយ! ហើយចឹង លោកយាយ កើតឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ហ៊ី...ភ្លេចហើយ នាងណា! ភ្លេចឈឹង! ភ្លេចបាត់ហើយកូនអើយ...ប៉ុនចាំតែឆ្នាំ! ឆ្នាំជូត។
ចាស! ឆ្នាំជូត ជីជូន

(បងស្រីយាយ៖៨០! ៨៣អ្នេ?)

ខ៖ចាស អត់ៗទាន់ដល់៨០អ្នេ បងហ្ន៎! អត់ទាន់៨០អ្នេ

(បងស្រីយាយ៖ដល់ហើយ!)

ខ៖ដល់ហើយ?

(បងស្រីយាយ៖ ហ្នឹងហើយ ដល់ហើយ ឆ្នាំជូតហ្នឹងអ្នា)

ខ៖អូ...ហ្នឹងហើយ ចឹងៗហើយ!

(បងស្រីយាយ៖ហ្នឹងហើយ)

ខ៖អូនឆ្លើយ ខ្ញុំវង្វេងវង្វាន់អស់ហើយខ្ញុំនុះ...

ក៖ហ៊ីម!

ខ៖មានកូនប្រុស៥នាក់! មានប្រពន្ធ នឹកកូនទៅ ទៅលេងកូន ដល់ទៅលេងកូន
ទៅៗណាក៏ទៅៗ មិនបាច់ម៉ោង...! ហើយខ្ញុំវិលអស់ហើយខ្វះក្បាលខ្លាំង រត់ម៉ៅនៅកូនរាល

ថ្ងៃហ្នឹង គ្នាក្រ! ផ្ទះកាំជណ្តើររឺបីទេ ប៉ុនប្រពន្ធគាត់ចិត្តបាន ចិត្តបាន
បានតែខ្ញុំថាអត់ចង់យាយទេ កូនឆ្លើយ...ពិបាកអ្នកខ្ញុំ ពិបាកមែនទែន ក្រ! មហាក្រ...រាល់ថ្ងៃ
គ្មានអីទេ កូនឆ្លើយ!

ក៏ដោយសារជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ វាសនាខុសៗគ្នាអ្នក!

ខ្លះចាស វាគ្មានអាណាចេ៖តែរាប់វា ចាស់! ចេ៖តែរាប់វាទៅ កូនក៏គ្មានដីស្រែ ផ្ទះក៏គ្មាននៅ
នៅកាំជណ្តើររឺ អាណាយ ដេញ...អាណាបក៏រក រកមិនឃើញទេអូនអើយ...ក្រ!
បើមិនជឿសូរយាយនោះចុះ! ហើយថាខ្ញុំចេ៖តែយាយ អ្នក! អត់ទេ ក្រមែនទែន
ក្រណាស់គ្មានទេ អត់មានប្តី មានសីអីទេ មានតែកូនប្រុស៥នាក់ ដូចអ្វី
យាយប្រាប់កូនឯងចឹង អត់ដែរអ្វី...ម៉ែយកម៉ាម៉ៅម៉ៅអី រឺក៏៥០០០អី ១០០០ទិញចាណី អត់!
អត់ទាល់តែសោះ ប៉ុនផ្ទះគេ គួរសម រួចម៉ៅ អាចិត្តល្អ អាចិត្តបាន ម៉ៅ! អាត្រហាមហ្នឹង
អាកាំជណ្តើររឺ ផ្ទះចង់អាណាំ ផ្ទះទឹកលិចស្មើផ្លូវហ្នឹង ចង់ដូល! ខ្ញុំរត់ដេក...ផ្ទះគេ ផ្ទះឯងទៅ
កូនអើយ...វេទនាណាស់ខ្ញុំ រាល់ថ្ងៃអ្នក! ហើយបានដីដូនហៅអោយម៉ៅ ជួយបោស
ជួយលាងអីទៅ គ្រាន់បើម៉ាកាក់ម៉ាសេនអីទៅ ទិញអី ទិញអីហូបទៅកូន រួចម៉ៅនេះ
ញាតិគេអោយលុយទៀត អ្នកជិតខាង គេអោយម្នាក់ម៉ាម៉ៅ ម្នាក់ម៉ាម៉ៅហ្នឹង
បាន៣!៤ម៉ៅហ្នឹង ជិះម៉ៅលួម...ក្រ!គ្មានណា ក្រដូចខ្ញុំទេ...។

ក៏លោកយាយ នៅណាដែរលោកយាយ?

ខ្លះអ្វី...ខ្ញុំសព្វថ្ងៃ គ្មានអ្នកណាក្រដូចខ្ញុំទេ យាយ! ត្រឹមនៅមួយកូនចុះ នៅអ្វី...អូស្វាយ
រោងកាបី ថារដួគេធ្វើផ្ទះអស់ រួចទៅ គេអត់ឃើញ អីក៏អត់ឃើញ
ចេ៖តែនាំម៉ែកូននៅឆ្លើយកូនឆ្លើយ...

ក៏ហើយយាយសព្វថ្ងៃ យាយនៅណា?

ខ្លះនៅអូក្របីហ្នឹង! ស្រុកកំណើត...

ក៏ស្រុកកំណើតលោកយាយហ្នឹង?

ខ្លះស្រុកកំណើត ខ្ញុំឆ្ងាយណាស់!ស្រុកកំណើត ស្ទឹងត្រង់អូ! ស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម
ក៏ហើយចឹងលោកយាយ ស្រុកកំណើតយាយ កាលពីមុនមកដល់អាណាហ្នឹង យាយ!
ផ្លាស់ទីលំនៅ រយៈពេលម៉ានដែរ លោកយាយមានចាំអ្នក?

ខ្លះ៨ឆ្នាំហើយ

ក៏លោកយាយមកនៅនេះ ធ្វើអីដែរលោកយាយ?

ខ៖អ្វី...ខ្ញុំទឹមតែម៉ោ ព្រឹកមិញទេ កូនឆ្លើយ...ម៉ោជួយលាងបាន លាងអីលោក!
បោសតែសំរាប់ បោសអីលោកចឹងទៅ ទឹមតែម៉ោព្រឹកមិញ ទឹមតែបោសរួចមិញហ្នឹង!

ក៖ចាស ហើយលោកយាយ! ឪពុកម្តាយលោកយាយឈ្មោះអីដែរទៅយាយ?

ខ៖អត់មានអ្នក ឪពុកម្តាយងាប់ តាំងពីខ្ញុំ កើត! ម៉ោ តាម៉ុង!

ក៖ចុះយាយអត់ចាំឈ្មោះគាត់ ហើយកាលហ្នឹង យាយអាយុម៉ាន?

ខ៖អាយុ៤ខែ!

ក៖អ្វី...ហើយយាយបានដំណឹង តាំងពីឪពុកម្តាយយាយតាមរយៈណាគេដែរចឹង?

ខ៖គាត់ឈឺ ងាប់...

ក៖ហ៊ឹម! យាយឆ្លើយ!

ខ៖គាត់អត់អីទេ ប៉ុន្តែគាត់ឈឺងាប់ រួចម្តាយចិញ្ចឹមខ្ញុំ អាពាហ៍ពិពាហ៍អស់ហើយ

ក៖លោកយាយអើយ ដូចជាជីវិតមានការតស៊ូ ជួបលំបាកអញ្ចឹង!

ហើយលោកយាយអ្វី...មានជីវិតដែល ចាស់ជំនាន់មុន ពិបាកមែនទែន ហើយចៅ
សូមជម្រាបសួរលោកយាយទៀត ទាក់ទងនឹងបងប្អូនលោកយាយមានម៉ាននាក់ដែរ?

ខ៖បងប្អូនក៏ងាប់ដែរ ប៉ុន្តែនៅតែមួយ! គេយកវៃចោលអស់ ជន្លៀសតាណ្តោះ តាណ្តោះ
គេយកវៃចោល

ក៖លោកយាយកូនទីម៉ានលោកយាយ?

ខ៖ខ្ញុំកូនទី៣ ។

ក៖អញ្ចឹង! សព្វថ្ងៃលោកយាយមានបងប្អូនម៉ាននាក់?

ខ៖អត់មានអ្នក ងាប់អស់ហើយ

ក៖ចឹង?

ខ៖ចាស

ក៖នៅសល់តែលោកយាយ?

ខ៖ចាស នៅសល់តែខ្ញុំ នៅសល់ម្នាក់ឯង បានរត់រកកូន ។ កូនមានប្រពន្ធអីណា ចឹង!
ចេះតែរត់រកកូន រត់ម៉ោ គេចិត្តមិនបានដូចយើង យ៉ាងណាស់កូនឆ្លើយ ស្រែកថាយ៉ាប់!
គេមិនមករកយើងទេ ខ្លាចយើងស៊ី ទ្រព្យសម្បត្តិគេ ស៊ីអីទៅ នាំតែអស់លុយគេ

ក៏ចឹង?

ខ្លះរួចអាក្នុងយើងប្រុសៗឆ្លើយ វាខ្លាចប្រពន្ធវាទៀតហើយ ហើយខ្ញុំចេះតែតាណាត់
តាណាត់ តាណាត់តាណាត់ចឹងទៅ!

ក៏លោកយាយហើយ អ្នក...ហើយចុះលោកយាយ មានកូនម៉ាននាក់ដែរ?

ខ្លះ៥! ប្រុសទាំងអស់! មានប្រពន្ធទាំងអស់! ហ្នឹង! អា...ពៅគេអ្នក ខ្ញុំមកនៅជាមួយ ។ ថា!
ទៅវិញហើយ ថា! កុំទៅ នៅហ្នឹង ក្រ...រហោមរហោមម៉េច នៅហ្នឹងទៅ! បានកូនសិក្សា ។

ក៏កូនយាយ បង្កើតអ្នក...នៅរៀន សិក្សាដល់កំរិតណាដែរលោកយាយ?

ខ្លះអត់មានទេកូន! កាលជំនាន់ហ្នឹង អត់មានរៀនអីទេ រៀនបានចេះ ម៉ាទិចៗ មានអីទេកូន!
អត់មានចេះអីទេ ល្ងង់ទាំងអស់

ក៏យាយអត់អោយកូនទៅរៀនទេ អញ្ចឹងលោកយាយ?

ខ្លះរៀនធ្វើអីកូន! ចុះអត់មានលុយអោយកូនទៅរៀន អត់មានទេកូន
អ្នក...ហើយចូលសាលាត្រូវបង់ រួចទៅរៀន បាន...គ្រាន់តែម៉ាមើលដាច់ មើលអី ហ្នឹងបាន!
បើថាអោយជ្រៅជ្រះអត់បានទេកូន

ក៏ចាស ចឹងយាយ! កាលសម័យមុន យាយបានរៀនសូត្របាន ដល់កំរិតណាដែរ?

ខ្លះខ្ញុំ! អត់សោះម៉ង់! ដើរ...ដឹងក្តីធំឡើង ដើរបានប៉ុនកូនគេមិញហ្នឹង ដើរស៊ីឈ្នួលគេទៅ
ស៊ីឈ្នួលដកស្ទូងគេទៅ គ្មានបានរៀន បានសូត្រអីទេកូនអើយ...ណ្ហ! ប៉ុនៗអារត់លេងនុះ
វាគ្មានបានអីទេខ្ញុំអូ ប្រាប់ត្រង់ចឹងម៉ង់ ខ្ញុំគ្មានបានចេះអីម៉ាទិច...យើងអត់ម៉ែអត់ឪ
ចេះតែដើរស៊ីឈ្នួលគេចឹងទៅ បើសព្វថ្ងៃហ្នឹង ស៊ីឈ្នួលគេខ្លះដែរ ប៉ុននៅជាមួយកូន
កូនគេមិនអោយទៅ! នៅផ្ទះទៅ កូនស៊ីឈ្នួលរៀប ស៊ីម៉ង់នឹងគេខ្លះទៅ រួចនឹងក្តីរួច
មើលកូនអោយគេ គេទៅកំពង់សោមទៅ ធ្វើសំណង់អោយចិន

ក៏ហ៊ឹម...! លោកយាយហើយអ្នក...

ខ្លះប៉ាបាកណាស់កូនអើយ...

ក៏អញ្ចឹង! បំណងប្រាថ្នាលោកយាយ ថាចង់ធ្វើអីទៀតអត់យាយ?

ខ្លះហ៊ឹម...! មិនដឹងចង់ធ្វើអីទៀតទេកូនអើយ...បើ ក្រយ៉ាងហ្នឹង! មិនដឹងចង់ធ្វើអី?

ក៏ហ៊ឹម...លោកយាយៗ កើតទាន់ប៉ុន្មានជំនាន់ដែរលោកយាយ?

ខ្លះ ខ្ញុំកើតទាន់ជំនាន់អីទេ...ខ្ញុំភ្លេច! ខ្ញុំមិនដឹងជំនាន់អីទេ...ជំនាន់អី?ៗ អត់ចាំទេ...ខ្ញុំ!(សើច)

ក៖លោកយាយ! ផ្ទះលោកយាយនៅកាលពីមុន

ផ្ទះលោកយាយមានសភាពបែបណាដែរលោកយាយ កាលពីមុនអ្នក?

ខ៖មានសភាពចឹងអ្នកកូន ខ្ញុំមកញ៉ាំងអ្នកណាមកដល់សព្វថ្ងៃ!

ក៖ហ៊ីម!

ខ៖មកនៅជាមួយកូនក៏ខ្ញុំម រួចខ្ញុំនៅ អីស្រុកកំណើត ស្ទឹងត្រង់ហ្នឹង អត់មានទេ

អត់មានស្តីទេ លក់មើលខ្មោចប្តីអស់

ក៖ហ៊ីម!

ខ៖អាណឹង! ទាំងអស់តាម៉ង...! ប្តីខ្ញុំងាប់៧៥ វែដាច់ គាត់ធ្វើទាហាន ធ្វើទាហានវែអាពាហ៍

វែអីអូ! ហើយគាត់ទៅ អ្នី...រស់នៅអ្នី...នៅផ្ទះ នៅក្រោមផ្ទះលោកហ៊ុន សែននៀក!

គាត់ធ្វើទាហាន ការពារលោក! លោកតា លោកយាយហ្នឹង! អ្នក អ្នី...លោកអ្នី លោកហ៊ុន

សែនហ្នឹង! គាត់ម៉ៅពេញឈ្មោះម៉ៅ ប្តីហ្នឹង! នៅយាមហ្នឹងម៉ៅ ហើយគេវែម៉ែចត្រូវកាភ្លៅ...

ក៖ហ៊ីម!

ខ៖មើលៗទាល់តែអស់ អាណាយ! ខ្លួនក្រដើរ ដើរអញ្ចឹងតាម៉ងទៅ

កូនអើយកូន...មិនអីទេ(ស្រែកយំ)

ក៖ចាស!

ខ៖ ក្រៗមែនទែនអ្នក ខ្ញុំ!

ក៖យាយ! ដល់ពេលចឹង លោកតាស្លាប់ មូលហេតុអីកាលហ្នឹង?

ខ៖គាត់ឈឺ!

ក៖ហើយកាលហ្នឹង លោកយាយគាត់ មានប្រាប់លោកយាយផ្ទៃផ្តាំអោយលោកយាយ

ថាអោយកូនចៅ អ្នកម៉ែចម៉ាទេ?

ខ៖កូនចៅហ្នឹង រកស៊ីចិញ្ចឹមខ្ញុំ! រួចកូនចៅ គេមិនចឹងអីណា គាត់ងាប់អាយុ ៤០គត់! ខ្ញុំ៣០...

ក៖ហ៊ីម...

ខ៖តាំងពីហ្នឹងម៉ៅ!

ក៖ចាស ហើយកាលការ លោកយាយការអាយុម៉ាន?

ខ៖ការអាយុ១៦

ក៖អ្វី...នៅក្មេងដែរយាយ?

ខ៖ចាស

ក៖តែកាលហ្នឹង កាលហ្នឹងពេញៗ រូបរាងហើយយាយណ្ត?

ខ៖ចាស ពេញហើយ

ក៖អូ...កាលការហ្នឹង លោកយាយស្រលាញ់គ្នារីក៏ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំអោយ?

ខ៖ ឪពុកម្តាយអោយ! ឪពុកម្តាយរៀបអោយ ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ហើយអ្វី...អាស្រ័យគាត់ ជំនាន់អាពាហ៍ហ្នឹង យកវៃចោលគាត់ទាំងឡាន ទាំងឡានអស់ បើតាចិញ្ចឹមខ្ញុំមកនៅ មានអីធ្វើហើយនៃ! តែតាចិញ្ចឹម គេយកវៃចោលអស់ហើយ

ក៖ហ៊ឹម...លោកយាយអើយ!

ខ៖វេទនាណាស់កូនអើយ!

ក៖ចាស ហើយកាលហ្នឹង លោកយាយអ្វី...រៀបការហ្នឹង លោកតាបង្គាប់ថ្លៃទឹកដោះដែរអ្នាអត់?

ខ៖ជំនាន់ណាង! ដូចអត់មានអ្នក គាត់បង្គាប់ផ្ទះ កាលហ្នឹង! បង្គាប់ផ្ទះចឹង បានផ្ទះមួយខ្នងចឹងទៅ ការទៅ ហើយដល់ការរួចទៅ ម៉ែឪ អ្វី...រកស៊ីឈ្នួលឈ្នួលរកទៅ នៅតែពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធចឹងទៅ ក្រដូចតែគ្នា ប៉ុនតែវាបានធ្វើ! ដល់តែប្តីឈឺចឹងទៅ ខ្ញុំលក់តាំងពីស្រែ តាំងពីផ្ទះ តាំងពីដីភូមិអីអស់ មើលប្តីរួចងាប់ម៉ង មើលអស់គាត់ងាប់!

ក៖ហើយផុតពីលោកតាទៅ លោកយាយរកស៊ីអីដើម្បីចិញ្ចឹមកូនចៅ កូនអើយស៊ីឈ្នួលគេ ស៊ីឈ្នួលដកស្ទូងគេ គេច្រូតគេទៅ យើងយកមកចិញ្ចឹមកូន ។ អញ្ចឹង! បានម៉ែទឹកភ្នែក តាំងពីកំពស់ កំពង់នេះ ប្រាំនាក់! ខ្ញុំរកស៊ីចិញ្ចឹមទាំងអស់ គេគិតដែរថា អោយខ្ញុំយកប្តីទៅ គេសាលាក គេអ្វី...ជួយចិញ្ចឹម ខ្ញុំថា! អត់ទេ សុខចិត្តធ្វើខ្ញុំគេ ចិញ្ចឹមកូនចុះ! ដល់ទៅធំកាលោះ កាលោះអស់ទៅ គេរកលុយបានចឹង គេការប្រពន្ធខ្លួនគេទៅ ខ្លួនគេទៅ គេអត់ស្គាល់យើងទេ ខ្លះទៅស្គាល់ ខ្លះទៅមិនស្គាល់!

ក៖អ្វី...យាយអញ្ចឹង! ដូចយាយកាលមុនឡើយចឹង!

លោកយាយបានឆ្លងកាត់ខ្សែជីវិតច្រើន ហើយកាលពីជំនាន់ប៉ុលពតហ្នឹង គេបានជន្លៀសលោកយាយ និងក្រុមគ្រួសារទៅណាដែរយាយ?

ខ៖អត់ទៅណាទេ នៅផ្ទះ! គេ...ប្រុងតែបញ្ជូនដាក់រណ្តៅដែរហ្នឹង ប៉ុន្តែទាហានហ៊ុន សែនចូលទាន់ ចូលទាន់ទៅ បាននៅភ្នៅ ពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធ ទៅរួចទៅ

គេចូលធ្វើទាហានធ្វើអីជំនាន់ណាង ជំនាន់វៃដាច់ហ្នឹងទៅ ដល់អ្នកចប់អាពាហ៍
គាត់ងាប់ប៉ាដោយ ចប់ហើយខ្ញុំ! ហើយបើគាត់ចប់ពីអាពាហ៍ហ្នឹងប៉ាដោយខ្ញុំ តែគាត់ងាប់ទៅ
រហោមរហាម ដើរស៊ីឈ្នួលគេចឹងទៅ គេចិញ្ចឹមកូន ចិញ្ចឹមអីចឹងទៅ គេរកលុយបាន
គេការប្រពន្ធការអីទៅ គេមានស្គាល់យើងអីណា គេអត់ស្គាល់យើងអ្នក
កះហ៊ឹម...អត់ស្គាល់លោកយាយ?

ខះថា...ប៉ាបាកណាស់កូន ទៅនៅជាមួយ អាបងអាទី១ គេយកទៅនៅ
គេយកទៅនៅបានម៉ាន ៤៥ថ្ងៃ វាថា ខ្ញុំហូប សាច់ជ្រូក! ទទួលទានសាច់ជ្រូក វាមិនកើត
រួចខ្ញុំរកត្រី រួចគេស្តីអោយខ្ញុំថា សាច់ជ្រូកអីមិនកើតទេ ទៅរក អីណា
ម្ហូបអីណាឆ្ងាញ់ទៅៗ មិនបាច់នៅលើផ្ទះខ្ញុំទេ។

កះហ៊ឹម! ក៏ចុះម៉ៅនៅជាមួយខ្ញុំទៅ ក្រវហាម! វាទៅយកខ្ញុំម៉ៅ យប់!វាស្រែក
ក្រណាស់ម៉ែអើយ វាមិនចេះនៅ ដល់រួច បាន៤១០ថ្ងៃ វាម៉ៅរួច វាយកទៅវិញ
វាសុំអាប្អូនវាហ្នឹង ថាម៉ៅសុំវាទៅវិញ មកនៅជាមួយហ្នឹង! បើថាវាមិនអោយទេ។ ខ្ញុំថា
ខ្ញុំអត់ទៅ អាណាប ពីរដំបូរដេក ក៏ខ្ញុំនៅដែរ ខ្ញុំអត់ទៅវិញទេ ព្រោះកូនដេញហើយ
អោយទៅវិញធ្វើអី រួចកូនឆ្លើយ គេមានលុយទាំងដែរចឹងអ្នក ជាងមេសំណង់ចឹងអ្នក
គេបើកម្តងម៉ាលានពីរលានចឹងអ្នកណា មិនថាអ្នក! ម៉ែយកម៉ាពាន់នៃ ហើយ៥០០អ្នក?
ទេ...!អត់ទេ គេអត់មើលមុខយើងផង បានថាខ្ញុំ រាល់ថ្ងៃព្រិលអស់ហើយកូនឆ្លើយ
ចង់អីក៏ចង់ ចង់បានដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំចេះតែទ្រាំទៅ តែយាយទៅចង់តែទឹកភ្នែកអ្នក ខ្ញុំ!។

កះហើយយាយ ដល់ពេលសម័យហ្នឹង តាំងពីប៉ុលពតអ្នកយាយ គេប្រើយាយធ្វើអីខ្លះ?

ខះវែកដី វែកដីផង កូរអង្រែ ដកស្នូង អារណ្តៅដាក់ គេអោយកូរអោយជ្រៅៗ សំរាប់ដាក់
យើងនៀក! រួចខ្ញុំវែក យើងវែកចឹងទៅ មិនទាន់ទេ គេស្តីអោយខ្ញុំចឹងទៅ ដល់ម៉ោងគេឈប់
បានគេអោយឈប់ បើមិនដល់ម៉ោង គេអត់អោយឈប់ទេ បបរចឹងដែរ គេរាល់អោយពីរ
ម៉ានវែក រីក៏២វែក គេកំណត់អោយប៉ុហ្នឹង!

កះ គេធ្លាប់ធ្វើបាបយាយអ្នក?

ខះអត់ទេ! អត់ដែលវៃ ដែលជេទេ គ្រាន់ថា មិត្តឯងធ្វើការអោយត្រឹមត្រូវតិច
កុំខ្ជិលច្រអូសពេក រួចក្មេង កំពស់ៗនេះ បាន...ចៅខ្ញុំផង។

កះហ៊ឹម! ហើយពេលហ្នឹងលោកយាយ បានពិសាបបរហ្នឹងប៉ុន្មានពេលម៉ាថ្ងៃ?

ខះអ្នី...ពីព្រឹក ថ្ងៃម៉ោង១១ គេអោយម៉ាពេល ម៉ោង៥ បានគេអោយម៉ាពេលទៀត ២ពេល!

ក៖ហើយឆ្កែតអ្នកលោកយាយ?

ខ៖អូ...កូនឆ្កែយកូន ថាឆ្កែត យើងថាឆ្កែតទៅ មិនឆ្កែត ក៏យើងថាឆ្កែតទៅ ថា!មិនឆ្កែត គេស្តីអោយយើងទៀត សុំអំបិលគេម៉ាគ្រាប់! សុំ...បានសម្លហើយរកអំបិល! បើសម្ល អត់មានឃើញត្រីផង ឃើញតែដើមចេកទេកូន ថ្នាំដូចទឹកអណ្តូងយើងចឹង ប៉ាហុកក៏មិនធំ គ្មានត្រីអីណាទេ ហើយសុំអំបិលគេម៉ោ គេថាមានសម្លហើយ រកអំបិលទៀត រើសម្លា! គេថាអោយអញ្ចឹងម្តា ចេះតែទ្រាំទៅ! ហុតទៅ គេស្តីអោយម្តាម៉េច ចេះតែទ្រាំៗទៅ ធ្វើម៉េច! យើងក្រោមគេ

ក៖ហើយយាយកាលបង្កើត ដូចជា...គេធ្វើបាបលោកយាយអ្នក ដូចថាដែលវៃ ដែលអីអត់?

ខ៖អត់ដែរទេ

ក៖អត់ដែរសោះម៉ង?

ខ៖អត់ដែរទេ! ចាស អត់ដែរទេ

ក៖ហើយលោកយាយ កាលបង្កើត លោកយាយធ្លាប់ឈឺ បើអត់សូវបានពិសាអត់គ្រប់អញ្ចឹង?

ខ៖ខ្ញុំអត់ដែរចឹង ខ្ញុំអត់ដែរឈឺ ទើសសព្វថ្ងៃបង្កើត អត់ដែរឈឺ តាំងពីបង្កើតម៉ោ ខ្ញុំអត់ដែរ។ អញ្ចឹងបានថា អ្នកស្រុកថា គេក្មេង អត់ដល់យាយបង្កើតចាស់ អត់ដែរអ្នកកូន! អត់ដែរឈឺទេ ខ្ញុំថាបើឈឺទៀត បែបងាប់ហើយខ្ញុំ គ្មានលុយមើលខ្លួន បើកូនក្រដែរ ក៖ហើយសម័យកាលបង្កើតដែរ លោកយាយអ្នក...ដូចជាលោកយាយចងចាំទិដ្ឋភាពអីខ្លះ ដែលធ្វើអោយលោកយាយចងចាំអត់ភ្លេចសោះ នៅជំនាន់ប៉ុលពត?

ខ៖មិនភ្លេច គារឿងដកស្ទូង វែកដីបង្កើតម្តា អត់ភ្លេច មិនភ្លេចទេ ចាំរហូត។

ក៖អញ្ចឹង?

ខ៖ចាស! ចាំបានតែអញ្ចឹង ព្រោះគេអត់ដែរវៃ អត់ដែរអីទេ! អត់ដែរវៃអត់ដែលវៃយើងទេ អត់ដែរទេ! ប៉ុន្តែបើសិន គេប្រើ គេប្រើហើយ បើថាអោយគេវៃយើងអត់ទេ។ ប៉ុន្តែសំដីធំ សំដីទូចក៏អត់ដែរ ប៉ុន្តែថាគ្រាន់ថា មិត្តងងងធ្វើការ កុំខ្ជិល! ធ្វើទៅ វែកទៅ! ហាត់ម៉េច យើងហាត់ គេក៏ហាត់ដែរ មើលគេអត់ឈប់ យើងក៏អត់ឈប់ដែរ ដល់ម៉ោងឡើងម៉ង ឡើងមកដល់មុជទឹកទាន់ ទាន់មិនទាន់ហីទៅ ដល់វៃជូងម៉េងចូលហើយ តែមិនចូលអត់។

ក៖ហ៊ឹម! យាយធ្លាប់ឃើញ ប៉ុលពត! គេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោលនៅភ្នែកយាយអ្នក?

ខ៖ទេ...កូន! នឹងភ្នែកបង្កើត អត់ឃើញទេ បើថាដាក់ឡានឃើញ...

ក៖មានឡានដាក់ទៀត?

ខ៖ដាក់ឡាន ទម្លាក់ឃ្នុំបើតាម៉ង ជិត! ។ គ្រាន់តែម៉ែចិញ្ចឹមខ្ញុំ កូនគាត់១២នាក់! ម៉ែក្មេកគាត់ ពុកក្មេកគាត់ ប្អូនថ្លៃបងថ្លៃទៅទាំងអស់ អត់មាននៅ! រួចបើ...ឪពុកចិញ្ចឹមខ្ញុំ គេដាក់អណ្តូង គេឃ្នុំមុខដាក់អណ្តូងម៉ង

ក៖ហ៊ឹម...

ខ៖អណ្តូងនៅលិចផ្ទាល់ភូមិហ្នឹងម៉ង

ក៖លោកយាយឃើញផ្ទាល់ភ្នែកអ្នយាយ?

ខ៖ទេ...អាអណ្តូងហ្នឹងស្គាល់ ប៉ុន្តែមនុស្សអត់ស្គាល់ទេ ទៅ! គេ អ្នកលូចប្រាប់អ្នក អាហ្នឹងគេយកវៃចោលបាត់ហើយ លូចប្រាប់តែតា...អ្នី...ឪពុកចៅឯងដែរ គេដាក់ក្នុងហ្នឹង

ក៖អញ្ចឹង! លោកយាយខ្លាច ?

ខ៖ខ្ញុំអត់ខ្លាចអ្នេ អត់ខ្លាចផង អត់ខ្លាចទេ ខ្លាចខ្មោច ខ្លាចអីទេ អត់ចេះម៉ង...

ក៖កាលហ្នឹង?...

ខ៖ខ្ញុំសួរហែង ឃើញអី អ្នាហ៊ី...ពេញម៉ាអណ្តូងហ្នឹង មិនឃើញដីគេលុបអ្នេ កាលហ្នឹង! គេដឹង គេយកបាញ់ចោលទៅ គេអត់ទុកទៀត នៅចោលប្រពន្ធកូនរហាម រាល់ថ្ងៃដូចខ្ញុំហ្នឹង ឃើញអ្នេ?

ក៖ហើយកាលហ្នឹង លោកយាយមានធ្លាប់បន់ថា អោយឆាប់ដាច់ឆាប់ៗអ្នយាយ?

ខ៖ខ្ញុំអញ្ជោះ! ប្តីខ្ញុំម៉ោដល់ទន្លេហ្នឹង ដល់ឆ្នងម៉ោយើងអ្នេ អីអ្នី...កំពង់ទ្វាស់ អ្នាអីអ្នី...កំពង់ទ្វាស់ អីទេនៀក អី? ទន្លេបិទ! ខ្ញុំថា ទៅៗដល់ស្រុកយួនម៉ងទៅ បើមិនចឹងទេ វាតាមក្រោយហើយ តាមក្រោយមែន កំណើតអាពៅហ្នឹង កើតបានម៉ាអាទិត្យ បីកូនរត់ម៉ោ បានមកដល់ស្ទឹងត្រង់ហ្នឹង បានបន្ទាប់តា ហ៊ុន សែន ហើយបានគាត់ឡើងទាន់ ឡើងទាន់ បានគាត់ស្រែកថា អោយបកមកវិញ បកម៉ោ! បានមកនៅស្រុកវិញ

ក៖ចាស

ខ៖ចាស ដឹងតែប៉ុហ្នឹង ត្រង់ម៉ែឪគេយកទៅសម្លាប់ឃើញហើយអ្នេ បើឡានឃើញប្រាកដ គាត់ប្រាប់ថា អោយឡើងឡានម៉ោ ទៅនៅដីថ្មី គេប្រាប់អញ្ចឹង! រួចម៉ែចិញ្ចឹមខ្ញុំហ្នឹង ខ្ញុំខំដាក់តាឡុង ដាក់ពោតដាក់! ស្តីអោយ...អ្នី...ថាទៅនៅដីថ្មី មិនផ្គត់ផ្គង់អោយម្តាយដាំ មានដីថ្មីអីណា ដាក់ឃ្នុំបើអោយជិត មិនដឹងលិច មិនដឹងកើតផង អត់ដឹង រួចទៅបាត់ទៅ

រួចទៅលិចទៅ បាត់ទៅ! បើកឡានគេអញ្ជឹងទៅ រួចខ្ញុំសួរគេ
ហើយថាឡានហ្នឹងគេទៅដល់ណា ម៉េចសួរចង់ដឹង ចង់ទៅតាម?

ក៖ហ៊ីម...

ខ៖ខ្ញុំហ្នឹង! ក៏លែងទៅ ចង់ទៅតាមអូ...? បើចង់ទៅតាមដាក់តែពីរគ្រាប់ទៅអ្នានៅក

ក៖ហ៊ីម...

ខ៖វាថា អោយខ្ញុំចឹងអ្នា! រួចក្មេងៗទេ

ក៖ហ៊ីម!

ខ៖អញ្ជឹង?

ក៖យាយចឹង មានបងប្អូនអ្នេ ស្លាប់ក្នុងសម័យប៉ុលពតអ្នេ ?

ខ៖មាន! ទាំងអស់៧នាក់ សល់តែខ្ញុំមួយទេ!

ក៖ តែបងប្អូនផ្សេងទៀតក៏មានដែរ?

ខ៖មាន...! បងប្អូនខ្ញុំ ចិញ្ចឹមខ្ញុំច្រើន ម៉ែចិញ្ចឹមខ្ញុំ! ១២នាក់ហ្នឹង

ក៖អញ្ជឹងយាយមានកូនទេ កាលសម័យប៉ុលពត?

ខ៖ខ្ញុំអ្នេ?

ក៖ចាស មានកូនអ្នេ ក្នុងសម័យប៉ុលពត?

ខ៖ខ្ញុំមានកូនតា

ក៖ក្នុងសម័យប៉ុលពតអ្នា?

ខ៖បី!

ក៖កាលហ្នឹងកូនអ្នី...យាយ អាយុម៉ានដែរ?

ខ៖ខ្ញុំអាយុ៣០

ក៖កូនយាយអ្នា?

ខ៖កូនខ្ញុំ អាបងគេអ្នា អាយុ! បងគេបង្អស់១០ឆ្នាំ

ក៖ចាស!

ខ៖ចាស អាមួយ៨ ៨ឆ្នាំ! អាមួយ៧ខែ

ក៖តែអ្វី...កូនយាយអត់មានស្លាប់ក្នុងជំនាន់ប៉ុលពតអ្នក លោកយាយអូ?

ខ៖អត់ទេ

ក៖អ្វី...ហើយចុះ គេអោយយាយមើលកូន មើលថែរក្សាកូនខ្លួនឯងអ្នកអត់?

ខ៖មាន...

ក៖គេអោយមើលអូ?

ខ៖ចាស! គេថា លាក់ៗខ្លួនខ្លះៗទៅ កុំសម្តីលពេក ខ្លាចយូនម៉ៅបាញ់ វាប្រាប់ខ្ញុំអញ្ចឹង!

លាក់ៗខ្លួនទៅ រួចខ្ញុំថា លាក់ទៅខាងណា? បើខ្ញុំរកតែកំពតព្រៃអត់មានផងអ្នក!

វាថាលាក់ៗទៅប្រយ័ត្នយូនបាញ់ មិនដឹងអ្នក ងាប់មិនដឹងអ្នក ប៉ុនពួកវាហ្នឹងហើយបាញ់

មានយូនពីណា

សំលេងអ្នកក្រៅកាត់៖ ម៉ៅពីណា? ម៉ៅពីលោកតាស្រូចទឹក អូ...!លោកតាស្រូចទឹកអ្នក?

អូ...ខ្ញុំថា មិនដឹងយូននៅណាអ្នក មិនឃើញយូនផង អញ្ចឹង!

ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់យូនអ្នក...រួចជំនាន់ហ្នឹងអ្វី...ផ្ទះខ្ញុំវា នៅតូចដែរ...ប្តីខ្ញុំគាត់អត់នៅ

យូនវាទៅនៅក្រោមផ្ទះហ្នឹង នៅក្រោមផ្ទះហ្នឹង ចងអង្រឹងចងអីចឹងទៅ អោយបានស៊ីទៅ

វាអោយអីអោយយើងស៊ីទៅ អញ្ចឹងអ្នកណា រួចវាប្រាប់យើងថា អោយចូលក្នុងរណ្តៅទៅ

ខ្លាចប្រទះគ្នា វែគ្នាទៅ បាញ់គ្នាហើយ រួចប្តីខ្ញុំ គាត់ធ្វើទាហានដែរ ខ្ញុំនៅតែផ្ទះ! មានតែប្រាប់

បើ...គេមានបាញ់គ្នា កុំអោយគេចុះពីលើផ្ទះ ហើយបើប្តីខ្ញុំគាត់ទាហានដែរ ចុះខ្លាចអី?

នៅជាមួយយូនទៀត បានខ្ញុំខ្លាច ប្តីខ្ញុំថា កុំចុះពីលើផ្ទះពូននៅក្រោមផ្ទះយើងហ្នឹង

ប្រយ័ត្នវាបាញ់! ប៉ុន្តែអត់ដែលមានអីទេ រួចហើយអត់អីទេ ប៉ុន្តែអត់អីទេ...

ក៖ចុះលោកយាយ ជីវិតលោកយាយ តាំងពីមុនមករហូតដល់អាល្លូវ

មានការលំបាកអីគេខ្លះដែលធ្វើអោយយាយចងចាំ អត់ភ្លេចសោះម៉ង នៅក្នុងជីវិត?

ខ៖ឆ្លើយចៅអើយ...ពិបាកមែនទែន ដូចខ្ញុំ ជម្រាបនាងថា ពិបាកមែនទែន

រហូតដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងអ្នក តាំងពីដើម រហូតមកទាល់អាល្លូវហ្នឹងអ្នក

អត់ចេះបានពេលសាលុក ហើយក៏បានលុយកាន់ម៉ាមៀនអីហ្នឹង យកម៉ាពាន់

ប្រាំពាន់អីអោយច្បាស់ទេ អត់ទេ...អត់សោះឡើយ...រាល់ថ្ងៃហ្នឹង ។

ចុះបើកូនយើងក្រដែរហ្នឹង ទៅអ្វី...ប៉េះក្រូចអីណាៗអី ស្តី អ្វី...កំពង់សោមអីណានុ៖

កំពង់សោម! ខ្ញុំយកពីរនាក់ចៅ យកនៃ...ចៅម៉ោង

ក៖ហើយចាស! លោកយាយ រឿងដែលពិបាកជាងគេម៉ែង
ធ្វើអោយយាយនឹកចាំម៉ែងអត់មានអ្នក?

ខ៖អត់! មាន...

ក៖មានច្រើនអ្នកយាយ?ដូចថារឿងដែលធ្វើអោយនឹកចាំអត់ភ្លេចសោះម៉ែ
តាំងពីឆ្នាំមុនរហូតដល់អាល្លឺម៉ាក មានៗច្រើនអ្នកយាយ មានច្រើនអ្នក?

ខ៖មានស្តី! មានតែក្រ...មីអូនអ្នក អាយើងក្រវា ចេះតែក្រ...នៅជាមួយកូនវាមិនសុខណា
អាកូនវាចេះតែថាអ្នកណា យំអញ្ចឹងដែរណា យើងនៅម្នាក់ឯង
យើងទៅស៊ីបាយទឹកវាមិនបានអ្នកណា ម៉ែនឹកឃើញអាត្រង់ហ្នឹង បានម៉ែទឹកភ្នែកហ្នឹងអ្នក
វាដូចជាអត់សម កូនអស់នឹងគេ កូនគេ គេស្រលាញ់ម៉ែ...កូនខ្ញុំអត់ស្រលាញ់ទេ
បានអ្នកមួយឡាហាម! ដែលទៅកំពង់សោមបាត់ហ្នឹងអ្នក ទៅស៊ីឈ្នួលគេ តែប៉ុហ្នឹង! ។
ខ្ញុំនៅតែចាំពាក្យខ្លួនខ្ញុំថា វាវេទនាអ្នកណាកូន វេទនាមែនទែនអ្នកណា។

ក៖យាយចូលចិត្តអីដែរ ចូលចិត្តស្តាប់បទចម្រៀងអ្នក?

ខ៖ខ្ញុំសព្វថ្ងៃ ស្តាប់បទ! ចម្រៀងខ្លះទៅ ហើយជូនអី ស្តាប់តែលោកទេសន៍
បើ...កតែលោកទេសន៍ចឹងទៅ

ក៖ហើយមុខម្លប់ យាយចូលចិត្តមុខម្លប់អីទៅ?

ខ៖មុខម្លប់កូនអើយចូលចិត្តជាងគេ ល្អទៅ ត្រសក់ទៅ ចំហុយប្រហុកទៅ
សាច់ជ្រូកខ្ញុំមិនសូវអ្នក

ក៖ហើយកាលពីមុន លោកយាយចូលចិត្តលេងល្បែងអីគេដែររឺក៏ នៅកុមារភាពអ្នក?

ខ៖អ្វីអើយ...អត់ចេះទេ!

ក៖ លេងល្បែងជានៅក្មេងៗអីចឹងអ្នក...លេងល្បែងអីចឹងអ្នក នៅក្មេងៗអីចឹងអ្នក
ចូលចិត្តលេងអី?

ខ៖អត់ទេ...!អត់ដែរសោះ

ក៖អត់ដែរសោះ?

ខ៖ចាស អត់ដែរៗ

ក៖អត់ដែរៗ?

ខ៖ហ្នឹងហើយអត់ដែរសោះ!

ក៖លោកយាយ ដូចជាវាល់ថ្ងៃ កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនារាល់ថ្ងៃ?

ខ៖ព្រះពុទ្ធសាសនា!

ក៖ហើយរាល់ថ្ងៃ លោកយាយកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាដោយសារមូលហេតុអីដែរ?

ខ៖ថា...ខ្ញុំសុំសិល្ប៍ សុំអីហ្នឹង ថាអ្វី...ទៅមុខទៀត ថា...កុំអោយអ្វី...ពិបាកវេទនា
កុំអោយហេមហាមអញ្ចឹង! ទឹកភ្នែកទឹកសំបោរអញ្ចឹង វាចេះតែស្តាប់ទៅ វាចេះតែសុំទៅ
តាមគេតាមឯងទៅ ហើយសុំផ្តល់ហើយ ចាស!

ក៖ហើយលោកយាយគិតថា ព្រះពុទ្ធសាសនា ពេលលោកយាយជឿទៅ
បានជាក់លាក់សំរាប់បុគ្គលអីខ្លះ សំរាប់អ្វី...ផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត?

ខ៖យើង! អ្វី...វាស្រួលដែរហ្នឹង យើងជឿតាមព្រះពុទ្ធសាសនាទៅ ក៏ល្អម្យ៉ាងដែរ
ខ្ញុំមិនដែលឈឺ មិនដែលអីដែរ មិនអីទេ ទៅសុំមានលុយមានកាក់ ទៅសុំសង្ហាន់ចឹងដែរទៅ
ប្រាថ្នាជាតិក្រោយកុំអោយវាពិបាកវេទនា ដូចគ្នា!

ក៖លោកយាយកូនលោកយាយអី គាត់ជឿលើព្រះពុទ្ធសាសនាទាំងអស់គ្នាតាមហ្នឹង?

ខ៖កូនខ្ញុំ! ជឿទាំងអស់

ក៖ចាស

ខ៖ខែបុណ្យទានហ្នឹង គាត់ទៅវត្តហើយ បាយសម្ល! គាត់ទៅវត្តហើយ ទោះមានក្រអួតម៉េច
ក៏មានបាយម៉ាបាន សម្លម៉ាបានដែរ ហើយចៅ! ខ្ញុំមិនដែលចោលទេ។

ក៖ គាត់គោរពតាមប្រពៃណី តាមទំនៀមទំលាប់យើងម៉េច?

ខ៖គាត់ជូនអី គាត់រាប់ទៅ ជូនអី គាត់ទៅៗ ។

ក៖ហើយធ្វើបុណ្យអី ដែលគាត់តែងតែគោរពប្រនិបត្តិធ្វើជាវាល់ឆ្នាំ?

ខ៖មិនដឹងធ្វើបុណ្យអីទេ កូនអើយ...ភ្នំបិណ្ឌហ្នឹង ចេះតែធ្វើទៅ ម៉ោងម៉ោងទៅ ម៉ោងវត្តទៅ ម៉ោងលាង!
សំអាតបាន សំអាតឆ្នាំង ហើយលាងបាន លាងឆ្នាំម៉ាព្រឹកហើយ
បោសប្រាសនៅនឹងវត្តហ្នឹងទៅកូនអើយ ដឹងធ្វើ...មិនដឹងធ្វើអីទេ

ក៖ចាស អ្វី...សំរាប់ជីវិតលោកយាយផ្ទាល់ លោកយាយចង់បានអីទៀត នៅថ្ងៃអនាគត?

ខ៖ថ្ងៃអនាគតចង់បានតែផ្ទះ បានល្អ...ស្រួល! ចង់នៅ ចង់ដេក អ្វីៗហ្នឹង កូនអើយ!
ថ្ងៃណាបាន បាននៅទៅ? បើកូនក្រយ៉ាងនេះ កូនរៀនផងអីផង សព្វថ្ងៃ! បានតែប្រាក់
បានតែស្អីគេ...? អីអ្នកម៉េចគេទេ ខ្ញុំនៀក? ស្អីអ្នក...? អាហារូបករណ៍អ្នកម៉េចគេនោះ?

ក៏ចាស ចាស

ខ៖ក្មេងសិស្សសាលា រៀន! ហ្នឹង! ចូលភ្នំចហ្នឹង ចូលកងហើយ ឡើងថ្នាក់ទី៧!

ក៏លោកយាយអញ្ចឹង! អ្វីដែលធ្វើអោយលោកយាយ

សប្បាយចិត្តជាងគេនៅក្នុងជីវិតលោកយាយ?

ខ៖ក្នុងជីវិតខ្ញុំអ្នកនាង! បើអោយខ្ញុំសប្បាយចិត្តគេមានផ្ទះសំបែងនៅ

(សំលេងកាត់កូនម៉ុ...)

ខ៖ ខ្ញុំអរហើយ!

(សំលេងកាត់បិណ្ឌមួយស្តែក លោកកូន...)

ក៏លោកយាយ ជាចុងក្រោយ លោកយាយមានពាក្យពេជ័ន៍អី ដើម្បីផ្តល់ដល់កូនចៅ ជំនាន់ក្រោយ?

ខ៖ ម៉ាជំនាន់ក្រោយហ្នឹង កូនចៅជំនាន់ក្រោយហ្នឹង អោយដឹងៗ

ព្រះពុទ្ធសាសនាអោយដឹងម៉ែ ដឹងឪ ហ្នឹងហើយ! កុំអោយដូចខ្ញុំ ខ្ញុំ! កូនចៅ ខ្ញុំមិនដឹងទេ កុំអោយកូនចៅក្រោយកុំអោយដូចខ្ញុំអញ្ចឹងទៀត អោយបានល្អ...ជាមួយម៉ែនឹងឪ និងព្រះសង្ឃព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ទៅ បានហើយ...។

ក៏អរគុណលោកយាយ បើសិនជាសាលាគេចង់ដាក់សំលេង រឿបភាពលោកយាយ នៅក្នុងវេបសាយ ដើម្បីអោយកូនចៅ ជំនាន់ក្រោយអោយដឹង តើលោកយាយអនុញ្ញាតិទេ

ខ៖អត់ចេះថាម៉េចផង

ក៏ចាស ជាចុងក្រោយហ្នឹង លោកយាយអាចអនុញ្ញាតិអោយគេដាក់អ្នកលោកយាយ?

ខ៖ដាក់ចុះកូន ដាក់ចុះ។